

عنوان مقاله:

دستورالعمل تناسب سامان عرفی مرتع برای گردشگری (مطالعه موردی مرتع لار آبسر مازندران)

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت اراضی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

معصومه رحیمی دهچراغی - دانشجوی دکتری مرتعداری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

حسین ارزانی - استاد گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.

حسین آذرنبوند - استاد گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

محمد جعفری - استاد گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

محمدعلی زارع چاهوکی - استاد گروه احیای مناطق خشک و کوهستانی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

گردشگری در سامان عرفی یکی از کارکردها و خدمات مرتع است که از انظار مغفول مانده است. در این پژوهش معیارها و شاخص های تناسب مرتع برای گردشگری با تاکید بر قابلیت های سامان عرفی تدوین و مرتع لار آبسر واقع در استان مازندران در خلال سال های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ به صورت موردی بررسی شد. یافته های این تحقیق سبب خواهد شد تا سامان عرفی نیز به عنوان یک جذابیت برای گردشگری موردتوجه ویژه قرار گیرد و مرتع دار نیز برای توسعه صنعت گردشگری در درون مرتع تلاش نماید. تاکنون در تدوین شاخص ها و معیارهایی که نشان دهنده تناسب سامان عرفی مرتع برای گردشگری باشند، جذابیت های سامان عرفی مرتع مورد توجه قرار نگرفته است. این پژوهش با تمرکز بیشتر روی این مبحث می پردازد و با مروری بر تحقیقات سایر محققان، مشاهدات میدانی و مصاحبه با مرتعداران و گردشگران افق جدیدی در مرتعداری کشور می گشاید. نتایج نشان داد دستورالعمل ارائه شده با در نظر گرفتن جنبه های زیرساختاری، مسائل محیطی اکولوژیکی و عوامل اقتصادی و اجتماعی مناسب به نظر می رسد و مرتع لار آبسر نیز از پتانسیل کافی برای گردشگری در سامان عرفی برخوردار است.

کلمات کلیدی:

جذابیت، خدمات مرتع، عوامل اقتصادی و اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1586084>

